

[Knud Kristensen.]

At han dér fraraadede Told, er ganske naturligt, for Told er vist et meget brugbart Middel til at beskytte — som saadant anser jeg det for meget fordelagtigere end Valutacentralen, hvis man skal have Beskyttelse, for saa kan man dog se, hvad det er, der sker, hvad man ikke kan her; men hvor meget man end har tænkt sig at afløse Valutacentralen med Told, saa har jeg aldrig set et saadant Forslag fremsat, der virkelig tog Sigte paa samtidig at løse den handelspolitiske Opgave og at fremme Eksporten, og jeg gad ogsaa nok se det Forslag, som virkelig kunde føre til dette Maal. Vi ser da ogsaa, at i alle de konservative Forslag, som er stillet siden da, er der ved Siden af det beskyttelsesmæssige, som er tilgodeset gennem Tolden, opretholdt en Importregulering under Hensyn til de handelspolitiske Forhold; det gælder ogsaa det Forslag, som de nu sammen med Erhvervene stiller. Derfor er det ganske naturligt, at Venstre, da det ikke var det ekstra beskyttelsesmæssige, man vilde have fremmet, men det handelspolitiske, vore Afsætningsmuligheder til Udlandet, man vilde have befæstet og fremmet til Gavn for hele Samfundet, saa sagde: Det er disse Midler, vi skal bruge, og ikke dem, der virker anderledes.

Det ærede Medlem Hr. Hauge mente, at Landstingsmands Hauchs Forslag som Formand for Landbrugsraadet ikke skulde træde i Kraft. Jeg skal deroverfor sige, at jeg staar jo ikke her som Repræsentant for Landbrugsraadet, men jeg kan meddele, at Landstingsmand Hauch er fuldstændig indforstaaet med og fuldt ud enig i det Forslag, vi har stillet, og ønsker det gennemført til den Tid, der staar angivet, nemlig til 1. April, men han ønsker, at der forinden den Tid skal optages Forhandlinger med Udlandet for i størst muligt Omfang at sikre en øget Afsætning til Udlandet, og det ønsker vi med ham, saa hvis Regeringen vil optage dette og føre det igennem, er vi meget veltilfredse dermed, og saa kan vort Forslag ganske udmærket træde i Kraft til den Tid, der er sat i Forslaget, og derigennem opfylde baade vort Ønske og Landstingsmand Hauchs Ønske.

Det ærede Medlem Hr. Rager mente, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i sin Tid havde gjort det fuldstændig af med vort Forslag. Det har det ærede Medlem Hr. Rager fremført adskillige Gange her i Tinget, og jeg forstaar godt, at han klammer sig til den hjælpende Haand, som i en trang Situation blev rakt Det radikale Venstre,

og trykker den, at han med Glæde mindes den hjælpende Haand, som dér blev rakt Regeringspartierne, men jeg kan nu ikke anerkende, at det var en saadan Nedsabling af vort Forslag, at der ingenting blev tilbage. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Rager er den rette Mand til Bedømmelse heraf, han var nemlig og er nemlig interesseret deri, han er ikke en upartisk Dømmer i denne Sag, og derfor giver jeg ikke meget for den Dom, han her fælder, saa meget mere som det, der dengang var os imellem, var dette, at vi vilde have det valutamæssige og det beskyttelsesmæssige ud af Loven, og hvad stiller nu det ærede Medlem Hr. Christmas Møller selv Forslag om? Han stiller Forslag om, siger han da i hvert Fald, at tage det valutamæssige ud af Loven, og det var ikke mindst det, han angreb vort Forslag for dengang, saa jeg tror ikke, det er en Underkendelse af vort Standpunkt, men det er snarere det modsatte af dette Standpunkt, der i stigende Grad vinder Tilslutning i de forskellige Kredse.

Ja, disse Bemærkninger har jeg ønsket at gøre, fordi man Gang efter Gang af det ærede Medlem Hr. Rager bliver præsenteret for den Massakrering, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i sin Tid skal have ladet vort Forslag vederfares.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Rager, at der var noget komisk i vort Forslag, og det komiske var, at vi i Fjor stemte imod Valutaudvalget, men i Aar foreslaar det genoprettet. Jeg tror, jeg kan sige til det ærede Medlem, at hvis der er noget komisk i dette Forhold, saa er det det ærede Medlem, der er komisk i sin Optræden. Forholdet er nemlig det, at vi i Fjor i et Forslag, der var nogenlunde ligelydende med det, vi har stillet i Aar, ogsaa foreslog Valutaudvalgets Opretholdelse, og det var ret naturligt, for i det Forslag, vi stillede, var der en Opgave for dette Udvalg. Men det er der ikke i Regeringsforslaget; efter dette har Valutaudvalget kun den Opgave at diskutere, og saa kan Ministeren i øvrigt gøre, som han vil. Men kan det ærede Medlem ikke se, at et Udvalg, der har en Beføjelse, en Opgave at røgte, det er naturligt, medens et Udvalg, der ingen Opgaver har at røgte, er unaturligt. Hvis det ærede Medlem har noget til en Mand at bestille, saa antager han en Mand, og det er fornuftigt, men hvis det ærede Medlem ingenting har til ham at bestille, saa lader han være, og det er ogsaa fornuftigt. Saadan er det, vi har baaret os ad, baade med Hensyn til vort eget Forslag og med Hensyn til vor